

Sözlerle Muhabbetim 1

— kul mehmet · 15 Aralık 2021

Sözlerle Muhabbetim -1-

“Gözüm” derken sana var bir sözüm dediğin anda, bir sevdiğine hitap ettiğin anlaşılır, sadece gözüm dersin kendi gözünü işaret etmiş olursun bu işaretin bir hayreti muhteva etmez sadece bir belirtili söz söylemiş olursun. Oysa iki gözüm sana var bir çift sözüm, dinlersen beni bu anlaşmazlığa buluruz bir çözüm ile aşkla bu yolda sevdiğinle yürüdüğün ortaya çıkar, bu sözle ortaya sevdiğini çıkaranlara selamlar olsun benden.

“El” Deddiğimiz anda karşımızda sevdiğimize, ne olursun gel, hatam varsa af et, uzat bana bir el dediğimiz anda, uzanan el ile sevgi köprülerini aşkla kurarız. El sözü ile yani uzatılan ve tutulan el ile aşk yuvaları kurulur kuranlara selamlar olsun benden.

“Sektör” sözlük anlamıyla parça bölüm kesim olurken, sek, herhangi bir sıvı karıştırmadan. “Tör,” eğitim görgü gelenek, eksiksiz mükemmel. Şimdi ayrı ayrı bakalım insan olarak kendimizden bakalım sek yani bölüm ve parçalarımız yerinde tam iken neden, tör dediğimiz eğitim görgü gelenek eksiksiz mükemmel içine nefret kin çıkar ilişkisi katılmadan bir yaşantımız yok acaba? Bunu sadece sektör olarak neden eksik biliyoruz ki? Gerçi neyi tam biliyoruz ki, bunu da tam anlamıyla bilelim ne dersiniz? Ancak ey garson hey saki getir de içelim bunu biliriz ancak!

“Faktör” Bir sonucun meydana gelmesinde etkili olan unsurlardan her biri iken, “fak” ta ki anlamıyla kapan tuzak olduğunu bilmeden nasıl bunun bir faktör olacağını umabiliyoruz ki? Bir sonuç meydana gelecekse etkili olarak bu “tör” dediğimiz eğitim görgü gelenek eksiksiz tam mükemmel neden bulamıyoruz hayatımızda, yine tam bir anlamıyla bilirken ayrı ayrı anlamlarını bilmeden tüm fikirleri düşünceleri kendi fikrimiz yerine başkalarının fikrini uygulayarak etkili bir faktör sonuç olacağını sanırken, “fak” kapanlı tuzak olabileceğini neden bilmiyoruz? Neden hala başkalarının fikrine sabitlenerek kendimizi zincirleyerek zincirliyoruz acaba?

“Özür”, kabahatini bilmek bunu anlarken karşısındakine bildirmek desem de, bazen “öz” küçülür, ür kalır o da büyür sonra bakarsın bir tür kibir olur, ondan sonra ne halden ne dilden anlar insan her şey bir anda devrilir altında kalkılmaz bir hale gelir ondan sonra istediğin kadar tükür”, kibri büyük olsa da anlayışı küçüktür anlamaz o anlar ki bu ona bir teşekkür ’dür...

“Mutlu” Severken karşılıksız mutlu olan mutlu eden desem de, mutluluğun sevinci ne kutlu. Mutlulukla sevinci bilmeyen ne bilsin umudu, mutlu karşılıksız seveninde bitmez hiç umudu. Bilmeyen bilmezse umudu, bilende mi unutsun umudu? Bilmeyen kurudu mu umutsuz kurur! Bilen bak ararken umuduyla

hiç yoruldu mu?

Mehmet Alu

Görsel Alıntıdır.